

Разговор на Андон "Whiplash" Донев с Henrik Klingenberg

Измина повече от година от първото гостуване на финландците Sonata Arctica в България (06.05.2008 г., Каварна) и повече от две години от последния студийен диск на пауър метъл формацията - "Unia". През настоящата 2009-а малко противоречиво приетият предходен албум ще намери своето продължение в лицето на "The Days of Grays". Докато датата на премиерата му (18.09.2009 г.) приближаваше, логично - интересът към Sonata Arctica бе значително завишен. Какво да очакваме от диска? Ще чуем ли продължение на "Unia", или това ще бъде по-скоро завръщане към корените? За страничните проекти, за творческата атмосфера в Sonata Arctica и по други интересни въпроси вижте какво сподели специално за читателите на "Metal Katehizis" клавиристът Henrik Klingenberg.

Metal Katehizis: Здравей, Henrik, приятно ми е да те чуя. Как върви финландското лято?

Oscar: Добре - времето е страхотно и аз съм се разположил в задния двор на къщата си.

Край вас май в момента е доста горещо заради промоцията на "The Days of Grays"?

Да, има да се вършат доста неща и интервютата заемат голяма част от времето.

Феновете на Sonata Arctica със сигурност се интересуват как ще звучи новият ви диск. Можеш ли да повдигнеш леко завесата?

Винаги ми е трудно да отговарям на подобни въпроси, защото - независимо какво ще кажа, хората няма да приемат думите ми изцяло. Мисля, че повечето от материала е по-близо до песните от "Unia", но има и няколко парчета, които са с класическа Sonata Arctica-ориентация. Смятам, че се получи добра комбинация между новите похвати, които използвахме в последния си албум, и тези от старите ни дискове. Намерихме добър баланс.

Като споменаваме старите албуми на бандата, не мога да не отбележа, че в артуоркът на "The Days of Grays" са се върнали наситените цветове и красивите пейзажи, докато "Unia" имаше по-опростена обложка.

Обикновено първо работим по музиката и след това избираме обложка, която подходящо да ѝ приляга. Някои от песните наистина се получиха с класическо Sonata Arctica звучене, но нека това не се приема като заявка, че сме се обърнали напълно назад. Просто решихме, че този път обложката трябва да е такава. При "Unia" търсихме контраста между по-изчистения артуорк и по-усложнената музика, но за сегашния диск - мисля, че обложката подхожда идеално.

Говорейки за усложнеността на "Unia", бих искал да те попитам и как приемаш критиките на дългогодишните ви фенове, че сте използвали подобен подход при албума от 2007 г.?

Разбирам ги. Ясно ми е, че не всеки е бил подготвен да чуе такъв материал от бандата. Но беше важно да направим нещо ново, свежо и интересно за самите нас. По принцип каквото и да изсвириш, няма да се харесаш на всички, а за Sonata Arctica "Unia" беше правилният албум тогава и определено сме доволни от крайния резултат.

В крайна сметка първо творецът трябва да хареса творението, нали така?

Да, напълно съм съгласен.

Така и така се разговорихме за обложки... Вие обявихте състезание за обложката на първия сингъл от "The Days of Grays" - "Flag In The Ground". Състезанието приключва на 10 август (интервюто е взето малко преди тази дата, б. а.), но въпреки това - успяхте ли вече да харесате някоя картина? Имате ли фаворит?

Всъщност още нищо не сме видели от предложенията. Разбрахме се всичко получено да мине през лейбъла, а след крайния срок те да подберат 20-те най-добри и да ни ги изпратят, за да изберем измежду тях. Така че към дадения момент нямам никаква идея какво са измислили феновете. Из Интернет обаче съм попадал на доста интересни картини, за които сме вдъхновили хората. Талантливи фенове има и аз очаквам с нетърпение да видя какво са създали те.

Нека се върнем на музиката. Какви нови черти ще добави "The Days of Grays" към портрета на Sonata Arctica?

Трудно ми е да кажа, ха-ха. Има нови идеи, но липсват неща, които да те накарат да си кажеш: "Уау! - какво са сътворили?!?". Има доста богати вокали, много сола и всичко, което принципно се свързва с името Sonata Arctica. Другата причина, заради която ми е трудно да ти отговоря, е, че съм твърде близо до албума - работихме толкова месеци по него и за мен поне не е лесно да отделя новото от старото. Между другото, пуснах албума на един мой познат и той веднага възкликна: "Хей, това е много по-опростено от предния диск". Не смятам, че материалът е чак толкова опростен, но нека да оставим хората да го чуят и сами да го оценят. Лично аз - е, вероятно след няколко години ще мога да дам по-точен отговор.

Да, разбирам те. А мислиш ли, че новите песни имат потенциала да стоят наравно с класическите ви парчета в концертните сетлистовете?

Мисля, че да. Все още не сме свирили никоя от песните на концерт, но тази седмица имаме шоу в нашия роден град (Кемі, а концертът беше на 8 август, бел. авт.) и тогава няколко от парчетата ще прозвучат на живо за пръв път. Имаме голямото желание да пробваме да изсвирим всички песни от

албума на сцена (не всички на един концерт, разбира се), но по-голямата част от "The Days of Grays" ще бъде изпълнена.

Преди да започне интензивната част от турнето, ще се съберем с момчетата в репетиционната, ще посвирим и ще разберем кои композиции ще паснат най-добре в сетлиста ни. Разбира се, при условие, че това е нашият шести албум, сме длъжни да направим и песни от предните дискове - ще търсим компромисен вариант.

Не е тайна, че Tony Kakko е лидерът на Sonata Arctica. Остава ли той място и за останалите да добавят техни елементи към музиката на бандата?

Разбира се. Когато започваме да пишем нов материал, Тону първо записва демота вкъщи, след това идва при нас и всички заедно ги слушаме. При разработката на песните често се случва да изменяме много аранжиментите, но винаги има пространство да вкараш и своите идеи в парчетата.

До 2003 г. Тону свиреше на клавишните в Sonata Arctica, а сега ти си на неговото място. Случва ли се често той да ти казва нещо от порядъка: "Не свири това така, а ТАКА"?

Случва се от време на време. Когато Тону пише музика у дома, той композира на синтезатора си, така че в демотата винаги има доста клавири. Част от тях по-късно премахваме, но друга част в последствие използваме и в албума, защото са достатъчно добри - интрота, отделни мелодии, които като чуем, си казваме: "Ей, това е наистина готино!". Всъщност всичко опира до песента - има моменти, които Тону иска да звучат по определен начин, но за други парчета той ми казва просто да свиря, каквото искам.

Можеш ли да ми кажеш и няколко думи за текстовете в "The Days of Grays"?

Доста са мрачни. Тону чете купища книги и гледа много филми, от които на ум му идват всевъзможни откачени истории. И той пише текстове за тях. Във всеки случай ние нямаме много весела лирика и в предходните си дискове, така че може да се каже, че новите текстове са по-скоро в лоното на стария материал.

Нека си поговорим малко и за теб самия. Sonata Arctica винаги са правили много интересни кавър-версии на чужди парчета в миналото. Ако зависеше от теб да избереш следващата, която да преработите, коя би била тя?

Винаги съм смятал, че ще е много интересно да направим някоя песен на Deep Purple. В миналото съм го предлагал на останалите, но никой не е харесвал идеята, ха-ха-ха. Мислел съм си примерно за "Highway Star".

Да, това би било любопитно и би паснало на стила на бандата, струва ми се.

И аз мисля така. Когато някой предложи идея за кавър, която всички (или поне повечето от нас) да харесат, ние просто хващаме въпросното парче и го правим. Но в последните години вече не отделяме толкова много време на кавърите.

Засегнах тази тема, защото моя позната преди време започна да слуша Sonata Arctica с кавъра ви на "Still Loving You".

Така ли? Готино, ха-ха-ха.

Винаги съм искал да те попитам относно историята с присъединяването ти към бандата. Според различни източници из Интернет музикантите са тествали не само твоите музикални, но и твоите пиански възможности. Вярно ли е това? Можеш ли да ми разкажеш малко повече за случката?

Ами общо взето - да. Аз изпратих на бандата няколко демота и разни песни от различни групи, в които съм свирил преди. Оказа се, че момчетата са се двоумели между мен и един друг клавирист и ни поканиха в Кемі, но през различни уикенди. Не съм сигурен какво се е случило с другия музикант, но когато аз отидох, посвирихме разни стари парчета в репетиционната им (тогава те подготвяха песните за "Winterheart's Guild", 2003 г.) и после отидохме в един бар. Там се понапихме, ха-ха-ха. Явно просто искаха да проверят как се държа, когато съм подпийнал.

На следващия ден се прибрах къщи, а няколко дни по-късно те ми се обадиха и казаха, че ако искам да свира клавишните в Sonata Arctica, съм добре дошъл.

Това май е било и тест как се вписваш в компанията?

Да - точно. В последните години групата пътува доста и прекарваме толкова много време заедно, че наистина е важно да си подхождаш с останалите и като човек, а не само като музикант.

В края на юни твоят колега от бандата Elias Viljanen изкара своя нов солов албум "Fire-Hearted", където ти свириш клавишните. Какво беше усещането да работиш в тази различна перспектива с него като основен композитор?

Чисто стилово неговата музика е по-различна, защото там китарата е най-важна, докато при Sonata китарите и клавира са равнопоставени. Преди известно време аз му предложих да свира в неговия албум и се оказа, че той също си го е мислил. В последствие Elias ми изпрати парчетата, аз ги изслушах и изсвирих клавишните така, както смятах, че трябва да звучат. Накрая обсъдихме резултата и направихме малко промени. Когато свириш кийборди в китарно-ориентирана музика е наистина важно да не заставаш на пътя на шестте струни и да им отпуснеш място, така че фокусът да е върху тях. Идеята на клавишните тук е по-скоро да добавят цвят в парчетата, така че моята работа по "Fire-Hearted" беше доста по-малко, отколкото по кой да е Sonata Arctica-албум.

Преди да се присъединиш към Sonata Arctica, ти си свирил в доста банди като Requiem, Graveyard Shift, Mental Care Foundation. Какъв е статусът на тези банди в момента? Активни ли са те?

С Mental Care Foundation не сме правили нищо от известно време. В бъдеще може да свирим отново заедно, но покрай заниманията със Sonata Arctica не ми остава време за тях. С музикантите от бандата продължаваме да сме си приятели, така че нищо не се знае за в бъдеще.

Също така имам и друга банда, наречена Silent Voices, с която вече приключваме записите на четвъртия си албум.

Страхотно. Кога се очаква да излезе?

Все още не мога да кажа, защото продължаваме да работим по вокалните партии. Аз съм завършил клавишните тракове и само чакам да бъде дооформено всичко. Албумът трябваше да излезе още миналата година, но процесът много се проточи, заради това, че всички в бандата имат и други занимания. Инструменталната част е готова, имаме лейбъл, имаме договор... Покрай забавянията обаче ми е трудно да се ангажирам с дата. Предполагам, че ще е на пазара в началото на следващата година.

Гледайки богатата ти музикална биография, се чудя: кой от всички стилове, в които си се подвизавал през годините, ти е най на сърце?

Сега, след като Sonata Arctica имат по-комплексно звучащи песни, мисля, че точно това е стилът, който най-много ми допада. Иначе любимите ми банди са Slayer, Pantera и други подобни тежки групи. Но там пък няма чак толкова много клавишни...

Ясно. А остава ли ти време да бъдеш в крак с модерната сцена във Финландия и по света?

Амиии... Всъщност не. Когато не съм зает със Sonata, предпочитам да си остана вкъщи и да бъда със семейството си. Пък и, да ти кажа, малко ме мързи да се опитвам непрекъснато да следя всичко, което се появява на пазара. Слушам нови банди понякога, но времето никога не достига.

Задавам ти този въпрос, защото финландската музикална сцена е доста интересна. Има ли сред бандите там такива, с които сте приятели и си изкарвате готино, когато се засечете на турне?

Във Финландия сцената е относително малка - групите са много, но всички се познават. Ние сме много добри приятели с Nightwish, Children of Bodom, H.I.M... С тях винаги купонясваме, когато се случим на едно и също място.

Разбира се, не мога да пропусна да те попитам и дали помниш вашия първи концерт в България през май, 2008 г.?

Тогава свирихме... на градския площад в Каварна, нали така?

Абсолютно точно.

Беше приятен концерт. И наистина се изненадах, че имаше толкова много хора, защото ние не бяхме идвали при вас до този момент. Помня също така и хотела - малък, спретнат, на брега на морето. Сигурен съм, че ще бъде забавно да дойдем при вас отново.

Към момента има ли шанс това да се случи?

Разбира се, винаги има шанс. Засега нямаме нищо насрочено, но се надявам това да се случи в бъдеще.

ОК, Henrik, благодаря ти за този разговор и се надявам бъдещето, за което споменахме, да е наистина близко.